

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 2T/80/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712010702
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5712010702.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom Mgr. Miroslavom Mazúchom na hlavnom pojednávaní
26. 11. 2013 v Martine takto

rozhodol:

obžalovaný

B. G., nar. XX. XX. XXXX v Z., trvale bytom B., Z. XXX/XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS Ilava, v
inej trestnej veci,

uznáva sa za vinného, že

dňa 08. 06. 2011 v čase o 15:25 hod. až 15:28 hod. obžalovaný vykonal telefonický hovor z ÚVTOS Ilava na mobilný telefón XXXX XXX XXX držiteľa M. Q., nar. XX. XX. XXXX, ktorý mala pri sebe poškodená W. J., nar. XX. XX. XXXX, ktorá bola do 27. 11. 2010 manželkou obžalovaného, trv. bytom K., U.. W. Č.. XXXX/XX, kde po prijatí hovoru táto spoznala ako volajúceho svojho bývalého manžela obž. B. G., následne hovor ukončila a podala telefón svojmu priateľovi M. Q.Á., nar. XX. XX. XXXX, trv. bytom K., U.. W. Č.. XXXX/XX, kde po cca 1 minúte na uvedený mobilný telefón s predmetným telefónnym číslom bol vykonaný opätovne telefónny hovor, pričom po prijatí hovoru prepol M. Q. mobilný telefón na funkciu hlasitý hovor, kde sa mu ako volajúci ozval „B.“, pričom na otázku M. Q. o akého B. sa jedná, mu volajúci uviedol, že „ten, čo sa mu vyhrážal na súde“ a následne si pýtal k telefónu svoju bývalú manželku W. J., kde M. Q. podľa hlasu zistil, že sa jedná o obž. B. G., následne M. Q. uviedol, že mu W. J. k telefónu nedá, potom sa B. G. opýtal na syna M. G. a následne sa začal vyhrážať poškodenej W. J. a poškodenému M. Q. slovami, že si ich počká, že im fyzicky ublíži, že ich zabije a že M. Q. oľutuje, že žije s jeho bývalou manželkou, že vie kde bývajú, a že už je vonku z basy, pričom k uvedenému vyhrážaniu došlo počas cesty poškodených W. J. a M. Q. vlakom Os 7505 zo žst. Martin do žst. Prievidza v čase, keď sa uvedený vlak nachádzal v železničnej stanici Príbovce, pričom predmetné telefonické vyhrážky v nich vzbudili dôvodnú obavu o ich život a zdravie, keďže sa boja, že obž. B. G. svoje vyhrážky uskutoční, lebo je agresívny a už sa im vyhrážal aj v minulosti a bol viackrát súdom potrestaný,

teda

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe - bývalej manželke,

čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. za použitia § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., § 127 ods. 5 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 / dva/ roky a 8 /osem/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal 09. 05. 2012 obžalobu na B. G., pre skutok právne posúdený ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku podanej obžaloby prokurátora.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného B. G., svedkov poškodených W. J., M. Q., svedka Š. J., prečítal listinné dôkazy, najmä správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin a Prievidza, Orange a.s., Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, odpisy z registra priestupkov i trestov obžalovaného a pripojené spisy Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/139/2009, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/144/2009, Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/322/2010, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/51/2010 a Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/136/2012.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní k spáchaniu trestnej činnosti nepriznal. Vypovedal, že v kritický deň telefonoval svojej bývalej manželke. Nie je však pravdou, že by sa jej vyhrážal. Hovoril aj s Q., pretože prvýkrát bývalá manželka prerušila hovor a druhýkrát zdvihol telefón Q.. Q. do telefónu iba povedal, aby mu dal k telefónu bývalú manželku, pretože sa chce s ňou rozprávať. Q. bol chvíľu ticho a potom povedal, že sa s ňou rozprávať nebude. Z týchto dôvodov sa Q. spýtal, ako sa má syn. Q. mu povedal, že syn nie je jeho a žiadne informácie o ňom mu poskytovať nebudú. Q. povedal, že sa to bude riešiť inou cestou a hovor bol ukončený z dôvodu vyčerpania kreditu. Obžalovaný ďalej vypovedal, že bývalá manželka mu nechce poskytovať informácie o synovi a podala na neho viacero trestných oznámení pre nebezpečné vyhrážanie. Pri telefonických hovoroch v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava je prítomný príslušník Zväzu väzenskej a justičnej stráže a preto by sa určite nevyhrážal po telefóne, lebo by to mohlo byť použité voči nemu. Pri telefónnom automate je poučenie, že hovor môže byť nahrávaný. Pred týmto telefonátom bývalej manželke volával možno dvakrát do mesiaca, ale po tomto telefonáte jej už nevolal, pretože usúdil, že to nemá význam. Podľa neho bývalá manželka na neho podala trestné oznámenie z dôvodu, že chce zamedziť akémukoľvek kontaktu medzi ním a jeho synom. Na hlavnom pojednávaní doplnil, že bol z výkonu trestu prepustený začiatkom roka 2013 a navštívil J. aj syna. S J. žil do konca septembra 2009. Na syna M. však platí výživné. V čase, keď sa prejednával rozvod s J. bol na chodbe súdu aj jej druh Q., neskôr mu písomne prišlo od vyšetrovateľa, že ho mal napadnúť na súde, bol však spútaný v reťaziach, boli tam príslušníci zväzu väzenskej a justičnej stráže a nespísali žiadny incident. K telefonátu upresnil, že telefónne číslo, na ktoré chce odsúdený volať musí byť schválené, zadáva sa do systému a preto iné telefónne číslo volať nemožno. Priamo v automate je kamera, ktorá kontroluje, či ide o osobu, ktorá má povolený hovor a je na preukaze. Vedľa automatu je poučenie ako sa má telefonovať, že nesmie dôjsť k vyhrážkam a musí sa pozerieť do kamery. V prípade, že volajúci nerešpektuje pokyny, hovor sa preruší. Ďalej je tam poučenie, že prevádzkovateľ telefónnej siete si vyhradzuje právo nahrávať všetky telefonáty. K svojej osobe uviedol, že vo výkone trestu je tretíkrát, má uložený trest odňatia slobody vo výmere 44 mesiacov.

Obžalovaný je v prvom rade usvedčovaný výpoveďou svedkyne poškodenej W. J.. Svedkyňa vypovedala, že 08. 06. 2011 spolu s priateľom M. Q. cestovala vlakom z Martina do Prievidze. V čase okolo 15.26 hod jej zazvonil telefón z utajeného čísla, kde sa jej ozval „B.“. Telefonát ihneď ukončila, nakoľko podľa hlasu hneď zistila, že jej volá jej bývalý manžel. S ním si nerozumie a nechce mať s ním nič spoločné. Telefón hneď dala priateľovi a povedala mu, že jej volal bývalý manžel. Telefón začal znovu zvoniť a v čase keď sa nachádzali v Príbovciach pri Martine, telefón zdvihol jej priateľ a prepol na hlasitý odposluch. Opýtal sa volajúceho, že kto volá a on odpovedal „B.“. Keď sa ho spýtal, že ktorý „B.“ tak mu povedal, že ten ktorý sa mu vyhrážal na súde. Potom sa ho opýtal, že ako sa má jeho syn, na to mu jej druh odpovedal, že mu informácie o synovi nedá, preto si obžalovaný pýtal k telefónu ju. Druhovi ukázala, že nechce s ním hovoriť, tak obžalovaný povedal, že jej aj jej druhovi M. Q. fyzicky

ublíží, že ich pozabíja, že si ich počká, pretože už je z väzenia na slobode. Po týchto vyhrážkach telefonát skončil. K osobe obžalovaného uviedla, že sa jej vyhrážal aj v minulosti a taktiež ju fyzicky napádal počas manželstva, preto nadobudla obavu o svoj život a zdravie. Keď mu niečo povedala, čo ho rozčúlilo, dal jej facku a vulgárne jej nadával. V čase telefonátu boli vo vozni a spolu s nimi ešte ďalší cestujúci, ktorých nepoznali. Bola to skupinka mladých študentov. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní ďalej vypovedala, že si myslí, že sa jej vyhrážal kvôli tomu, že si našla priateľa a začala viesť normálny civilný život. S obžalovaným totiž žila iba krátko po svadbe v roku 2009, v septembri 2010 ich rozviedli. K telefonátu ešte doplnila, že vo vozni boli nejakí študenti. Z vlaku vystúpili v Prievidzi a išli ihneď podať trestné oznámenie. Obžalovaný aj na súde v Prievidzi, kde prebiehalo rozvodové konanie vykrikoval, že jej priateľa zabije, boli tam s ním vtedy dvaja strážnici z ľavy. Z obžalovaného mala strach, pretože je recidivista, má rôznych kamarátov, povedal do telefónu, že je vonku z väzenia, mala vedomosť, čo predtým robil u nich doma a keď mu „prasknú nervy“ alebo má nevyrovnaný stav, tak je schopný všetkého.

Svedok M. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že 08. 06. 2011 cestoval vlakom s priateľkou - družkou W. J. z Martina do Prievidze. Keď sa vlak nachádzal za Príbovcami asi okolo 15.27 hod. zazvonil priateľke W. J. telefón. Telefónne číslo je evidované na neho, používa ho však jeho priateľka W. J.. W. telefón zdvihla, následne však hovor zrušila. Povedala mu, že volá B., jej bývalý manžel, teda B. G., potom mu telefón podala. O chvíľu telefón znovu zazvonil a na displeji bolo napísané „súkromné číslo“. Telefón zodvihol a povedal prosím. V telefóne sa ozval mužský hlas, ktorý mu povedal, že je to ten B., čo sa mu vyhrážal na súde. Vedel, že ide o bývalého manžela W. J., B. G.. Telefón dal na hlasitý odposluch, aby rozhovor počula aj priateľka W.. Obžalovaný mu povedal, že mu má dať k telefónu Miriam a chce sa opýtať na maloletého syna, o ktorom si myslí, že je to jeho syn. Odpovedal mu, že mu W. nedá k telefónu, že nejde o jeho syna a nech im dá pokoj. Následne sa obžalovaný začal do telefónu vyhrážať W. J. s tým, že vie kde bývajú, obidvoch si ich nájde, pozabíja ich, lebo už je vonku z basy. Spýtal sa ho odkiaľ má telefónne číslo a on mu odpovedal, že si ho aj tak zistí a ďalej sa mu vyhrážal, že kruto oľutuje, že žije s W. a že si to sním osobne vybaví. Po týchto vyhrážkach zrušil hovor. Následne v Hornej Štubni prestúpili na vlak do Prievidze, kde išli podať trestné oznámenie, pretože sa báli, že G. svoje vyhrážky uskutoční. Mysleli si, že už je z väzenia na slobode. Správanie obžalovaného v ňom vzbudilo obavu, že svoje vyhrážky uskutoční a jeho priateľke W. J., ako aj jemu fyzicky ublíži, zabije ich alebo ublíži ich dieťaťu M.. Nevedel uviesť ako obžalovaný zistil telefónne číslo, ktoré je zaregistrované na jeho osobu, pričom telefón používala W. J.. Svedok ďalej vypovedal, že G. sa jemu a jeho priateľke J. vyhrážal aj v minulosti a jeho vyhrážky sa stupňujú. Raz mu volal neznámy človek, ktorý sa predstavil ako brat spoluväzňa z basy, kde mal sedieť s B. G.. Povedal mu, že G. príde z basy o dva mesiace a odkazuje im, že oľutuje, že je s W. a obom ublíži. Svedok tiež vypovedal, že v septembri roku 2010 na Okresnom súde v Prievidzi bolo rozvodové konanie G. a J., po rozvodovom konaní a po vyjdení obžalovaného zo súdnej siene v sprievode dvoch príslušníkov Zboru justičnej a väzenskej stráže sa trhol smerom k nemu a povedal mu, že mu ublíži a zabije ho, lebo o dva mesiace je vonku. Následne bol príslušníkmi odvedený preč. V tej veci nepodával trestné oznámenie, ale sudkyňa na rozvodovom konaní to povedal. Tá mu povedala, že sa nemusí báť, pretože G. je vo väzení. Obžalovaný je podľa neho nevyspytateľný človek a násilník a ak ho prepustia z väzenia má obavu, čo im spraví. Uvedené okolnosti spôsobujú, že majú strach z obžalovaného. Strach má aj kvôli tomu, že obžalovaného videl v televízii, kde v spravodajskom príspevku uvádzali, že mal napadnúť tehotnú mamičku. Po telefonáte sa báli ísť domov, preto vystúpili v Prievidzi, išli na políciu a niekoľko dní sa zdržiavali u starej mamy jeho družky.

Samosudca vykonal výsluch svedka podľa § 262 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného, ale v prítomnosti jeho obhajcu a prokurátora, pretože svedok v prítomnosti obžalovaného nechcel vypovedať, po vstúpení do pojednávacej miestnosti sa mu triasli ruky, vypovedal, že sa bojí B. G., lebo sa mu vyhrážal na súde, kvôli nemu sa museli trikrát sťahovať a báli sa, že príde k nim a ublíži im. Ďalej uviedol, že má choré srdce, bol práceneschopný a v súčasnosti je na plnom invalidnom dôchodku, pretože má problémy so srdcom, s platničkami, má dnu a slabšie počuje. Samosudca dospel k záveru, že je obava, že svedok v prítomnosti obžalovaného nevyovie pravdu, lebo sa ho bojí, má strach a obavu z jeho vyhrážok, pričom svedok bol pred výsluchom zjavne silne rozrušený. Zároveň ide o svedka, ktorému a aj jeho bližšej osobe družke hrozí v súvislosti s výpoveďou ujma na zdraví z dôvodu bohatej kriminálnej minulosti obžalovaného, ktorý má v odpise z registra trestov štrnásť záznamov a bol viackrát odsúdený aj pre závažnú násilnú trestnú činnosť - branie rukojemníka, lúpeže (veci Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/132/1994 a Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/385/2000 a 1T/347/2001). Práva na obhajobu obžalovaného však boli v plnej miere zachované, pretože pri celom výsluchu svedka bol prítomný obhajca obžalovaného a obžalovaný mal možnosť klásť svedkovi otázky bez toho, aby sa s ním stretol a vyjadriť sa k výpovedi svedka.

Svedok Š. J., príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže vypovedal, že na uvedenú konkrétnu vec si už pre odstup času vôbec nepamätá. Vôbec sa nevedel vyjadriť k tomu, či bol alebo nebol pri nejakom telefonáte obžalovaného počas jeho výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave. Dodal, že v ústave telefonuje veľké množstvo odsúdených. Jeho úlohou je iba vykonávanie dozoru s tým, že ak niekto ide telefonovať skontroluje identifikačnú kartu, povolené čísla a umožní mu telefonovať. Pri hovore sa nahráva iba tvár odsúdeného, ktorá musí byť zhodná s jeho identifikačnou kartou a zaznamenáva sa dĺžka hovoru. Miestnosť, kde sa telefonuje je pri chodbe a preto pri vykonávaní dozoru nepočujú to, čo obžalovaní telefonujú. V podstate dávajú pozor iba na to, aby tam naraz nešlo viac odsúdených. Vedľa automatu sa nachádza poučenie ako postupovať pri telefonovaní a aby sa s telefónom zachádzalo šetrne. Telefonické hovory sa nezaznamenávajú.

Podľa správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Ilave hovor sa uskutočnil v čase o 15:25:58 hod. v trvaní 12 sekúnd a v čase 15:27:16 hod v trvaní 63 sekúnd na telefónne číslo 0917 803 574. Hovory boli ukončené v prvom prípade vzdialeným odpojením, zložením volajúceho a v druhom prípade vyčerpaním kreditu volajúceho. Podľa správy Krajského riaditeľstva Policajného zboru Žilina B. G. sa nachádzal k 23.08.2011 od 22. 09. 2009 v ÚVTOS Ilava. Podľa správy ÚVTOS Ilava zo 16. 02. 2012 preverovaním bolo zistené, že 08. 06. 2011 v čase od 15,25 hod. do 15,28 hod. boli vykonané hovory obžalovaného B. G., kde v tom čase vykonával službu referent Š. J., záznamy hovorov sa nenahrávajú a teda ani nearchivujú. Záznam o priebehu hovoru môže obsahovať len údaje o volaných telefónnych číslach, čase a dĺžku hovoru a pretelefonovanej finančnej čiastke.

V liste obžalovaný 08. 10. 2009 poškodenej napísal, že: „Ak sa na mňa aj napriek tomu vykašleš, tak si uvedom, čo som ti miliónkrát opakoval, ako sa zachovám. Toto ti W. nebudem môcť nikdy odpustiť. Vieš čo asi urobím, že? No keď ma pustia budeš následky znášať aj ty, to ti teraz odprisahávam, aj keby to mala byť posledná vec, ktorú v mojom živote, keď ma pustia urobím.“

Zo zápisnice Okresného súdu Prievidza z 29. 09. 2010, sp. zn. 7C/181/2009 (konanie o rozvode manželstva) je uvedené, že svedok M. Q. na začiatku výsluchu uviedol, že obžalovaný sa pred pojednávacou miestnosťou vyjadril, že za tri mesiace aj on aj navrhovateľka (W. G. - J.) uvidia. Z následného rozsudku Okresného súdu Prievidza 7C/181/2009 z 29. 10. 2010 je preukázané, že manželstvo B. G. a W. G., rod. J. bolo rozvedené a syn M. sa zveruje do osobnej starostlivosti matke. V rodnom liste je síce ako otec dieťaťa zapísaný odporca, lebo svedčila zákonná domnienka otcovstva, ale obžalovaný B. G. sa vyjadril, že sa nepovažuje za biologického otca dieťaťa. M. Q. mal bližší vzťah s W. J. od júla 2009.

Podľa správy Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline bol obžalovaný G. od 22. 09. 2009 až do 22. 01. 2013 vo výkone trestu odňatia slobody.

Vyššie uvedené vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní sú vo vzájomnej nadväznosti, korešpondujú spolu, pričom utvárajú ucelenú reťaz priamych aj nepriamych dôkazov, z ktorých súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je z neho uznaný vinným vo výrokovej časti rozsudku. Svedkovia J. a Q. vypovedali v celom priebehu trestného konania zhodne a súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k záveru, že by poškodení mali motív podávať na obžalovaného nepravdivé trestné oznámenia. Naopak v prečítaných listinných dôkazoch - list obžalovaného a zápisnice z iných súdnych pojednávaní sa nachádzajú zmienky o vyhrázaní sa obžalovaného i v rokoch 2009 a 2010 (čl. 99, 110, 111 spisu). Podľa uznesenia polície v Prievidzi z 19.10.2011, sp. zn. ORP-2138/PD-2011 polícia prešetrovala oznámenie poškodenej o vyhrážkach obžalovaného z rokov 2009 a 2010 (čl. 126-128 spisu). Výpoveďou svedka J. je preukázané, že telefonické hovory sa vo výkone trestu nenahrávajú a obsah telefonátov obžalovaného nepočul. Z rozhodnutia Okresného súdu Prievidza z 29.10.2010, sp.zn. 7C/181/2009 o rozvode manželstva, údajov o výkone trestu obžalovaného, aj z vyjadrenia sa obžalovaného na Okresnom súde Prievidza, že sa nepovažuje za otca maloletého M. (čl. 115 spisu) vyplýva, že nemal dôvod telefonovať poškodenej a zaujímať sa o maloletého M.. Poškodení ihneď po telefonáte išli podať trestné oznámenie na Obvodné oddelenie Policajného zboru Prievidza (čl. 6). Zo správania sa poškodenej M. Q. aj v priebehu súdneho pojednávania (trasenie rúk) možno konštatovať, že má zjavne strach z obžalovaného B. G..

Súd odmietol doplniť dokazovanie o vyžiadanie si písomnej správy z ÚVTOS Ilava, či boli zadržané nejaké listy v roku 2009, v ktorých sa mal vyhrážať obžalovaný J. a či sa listy pred expedovaním odsúdených čítajú a zistiť koľkokrát Q. vymenil telefónne číslo, pretože žalovaný skutok sa stal v roku 2011, jeden z listov bol na hlavnom pojednávaní prečítaný a teda ďalšie dokazovanie súd v tomto smere považoval za nadbytočné. Telefón bol vedený na M. Q., ktorý jasne aj s J. vypovedali, že tento telefón používala poškodená. Telefón nebol vedený na poškodenú, preto by bolo nadbytočné zisťovať, či telefóny menil aj poškodený Q.. Takéto doplnenie dokazovania by bolo nad rozsah nevyhnutný pre súdne rozhodnutie. Obžalovaný ani jeho obhajca okrem toho iné návrhy na doplnenie dokazovania nemali a na poslednom hlavnom pojednávaní nenavrhovali vykonať konfrontáciu.

Súd obrane obžalovaného, že sa poškodeným nevyhrážal neuveril. Z prečítaného listu obžalovaného adresovaného poškodenej W. J. vyplýva, že jej písal, že to jej nebude môcť nikdy odpustiť a vie čo asi urobí, keď ho pustia z väzenia, aj keby to mala byť posledná vec, ktorú v živote urobí. V zápisnici vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 7C/181/2009 je zaznamenané, že M. Q. uviedol, že obžalovaný pred pojednávacou miestnosťou sa mal vyjadriť, že on spolu s W. J. za tri mesiace uvidia. J. uviedla, že jej zasielal výhražné listy. Súd preto vyhodnotil obranu obžalovaného ako nedôveryhodnú v snahe zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti.

Súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. za použitia § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 5 Tr. zák.. Vykonaním dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa poškodeným vyhrážal smrťou a to takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Poškodení potvrdili, že mali vedomosť o tom, že B. G. bol viackrát odsúdený a mali v televíznom spravodajstve vidieť, že B. G. mal napadnúť tehotnú ženu. Poškodený M. Q. obavu pred obžalovaným vyjadril už v roku 2010 v priebehu rozvodového konania obžalovaného s W. J.. Dôvodná obava vyplýva aj z ďalšieho konania poškodených, ktorí ihneď vec boli nahlásiť na políciu a vypovedali, že do miesta svojho bydliska sa nevrátili nasledujúce tri dni. Obžalovaný sa skutku dopustil aj na chránenej osobe - bývalej manželke, s ktorou je rozvedený od 20.11.2010 (č.l. 58). Obžalovaný sa konania dopustil v priamom úmysle tak, ako je to uvedené v § 15 písm. a/ Tr. zák.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal najmä z ustanovení § 31, § 36, § 37 Tr. zák. Súd u obžalovaného poľahčujúce okolnosti nezistil. Obžalovanému priťažovalo, že bol už v minulosti súdne trestaný (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Podľa prečítaného odpisu z registra trestov bol obžalovaný B. G. od roku 1994 do roku 2013 štrnásťkrát potrestaný. Bol viackrát vo výkone trestu odňatia slobody. Rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica z 20. 12. 1994, sp. zn. 1T/132/1994 bol uznaný vinným z trestného činu brania rukojemníka podľa § 234a ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov, so zaradením do nápravnovúchovného ústavu pre mladistvých a bolo mu uložené aj ochranné ústavné protialkoholické liečenie. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 04. 07. 2001, sp. zn. 3T/385/2000 bol uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ v spolupáchateľstve podľa § 9 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, so zaradením do III. nápravnovúchovnej skupiny. Výrok o treste z tohto rozsudku bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 12. 06. 2002, sp. zn. 1T/347/2001, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z trestného činu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Tr. zák. za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov so zaradením do III. nápravnovúchovnej skupiny. Naposledy bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Partizánske z 28. 05. 2013, sp. zn. 2T/136/2012, právoplatným 29. 05. 2013 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky a 8 mesiacov nepodmienečne, so stredným stupňom stráženia. V súčasnosti tento trest odňatia slobody vykonáva. Okrem toho sa obžalovaný dopúšťal rôznej majetkovej, aj násilnej trestnej činnosti. Odpis z registra trestov charakterizuje a vykresľuje osobu obžalovaného ako osobu, ktorá sa opakovane dopúšťa rôznorodej trestnej aj násilnej trestnej činnosti a uložené tresty odňatia slobody nemali podľa odpisu z registra trestov na obžalovaného žiadny vplyv. Obžalovaný sa konania v tejto veci dopustil 08. 06. 2011, teda síce predtým ako bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske z 28. 05. 2013, sp. zn. 2T/136/2012, právoplatným 29. 05. 2013 odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky a 8 mesiacov. Stíhaný skutok v tejto trestnej veci však nie je v súbehu so skutkom vo veci Okresného súdu Partizánske 2T/136/2012, pretože súbeh bol prerušený doručením trestného rozkazu obžalovanému dňa 10. 09. 2009, ktorým bol obžalovaný pod sp. zn. 1T/139/2009, právoplatným 19. 09. 2009 uznaný vinným z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu so

stredným stupňom stráženia (výrok o treste zrušený rozsudkom Okresného súdu Partizánske z 28. 05. 2013, sp. zn. 2T/136/2012). Súd preto musel obžalovanému v tejto trestnej veci ukladať samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na hornej hranici trestnej sadzby, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože spodnú hranicu trestnej sadzby 6 mesiacov musel zvýšiť o jednu tretinu pre prevahu priťažujúcich okolností. Obžalovaný má celkovo 14 záznamov v registri trestov a to aj pre závažnú násilnú trestnú činnosť. Trest preto u obžalovaného musí plniť najmä represívny účel a je potrebné, aby obžalovaný bol izolovaný od spoločnosti, ktorá musí byť chránená od jeho opakovanej protiprávnej trestnej činnosti. Obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť.

Súd o náhrade škody nerozhodoval, pretože poškodení si náhradu škody neuplatňovali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.